

У 2013 році потоки ПІІ знову стали характеризуватися підвищувальним трендом. Глобальний приплив ПІІ збільшився в 2013 році на 9% до 1,45 трлн. доларів. Обсяг припливу ПІІ збільшився в усіх основних економічних групах - в розвинених країнах і країнах, з перехідною економікою. Сукупний обсяг ввезених ПІІ зріс на 9% і досяг 25,5 трлн. доларів [2].

Згідно з прогнозами ЮНКТАД, світові потоки ПІІ збільшаться у 2015 році до 1,75 трлн. дол. і в 2016 до 1,85 трлн. доларів. Це зростання в основному буде пов'язано з інвестиціями у розвинених країнах, оскільки економічний підйом в цих країнах набирає силу і масштаб. Разом з тим хитка ситуація на деяких ринках, що формуються і ризики, пов'язані з політичною невизначеністю і регіональними конфліктами, можуть негативно позначитися на передбачуваному пожевлі потоки ПІІ.

Висновок. Отже, за підсумками дослідження потоків ПІІ в розрізі георегіонів за 2011-2013 роки, можна дійти висновку, що очікуване прискорення зростання ПІІ в розвинених країнах може повернутися до «традиційної» схеми з більш високою часткою розвинених країн у глобальному припливі ПІІ. Разом з тим в найближчі роки приплив ПІІ в країни, що розвиваються збережеться на високому рівні.

Список використаних джерел

1. Конференція ООН з торгівлі та розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http:// www.unctad.org](http://www.unctad.org).
2. World Investment Report 2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2014_overview_en.pdf

Мокрій Ольга

студентка

Черкаський державний технологічний університет

Черкаси, Україна

ЕКОНОМІЧНИЙ ЗМІСТ ПОНЯТТЯ «ІНВЕСТИЦІЇ»

Інвестиції та інвестиційна діяльність завжди знаходились в центрі уваги економічної науки. В першу чергу це пояснюється тим, що інвестиції виступають найважливішим механізмом для створення умов виходу із економічної кризи та досягнення структурних зрушень у виробництві, для впровадження науково-технічного прогресу, для підвищення показників господарської діяльності на мікро- та макрорівнях.

Науковий аналіз проблем інвестиційної діяльності здійснений у працях багатьох українських та зарубіжних науковців. У кожній науковій роботі, яка

присвячена питанням, пов'язаним з інвестуванням можна зустріти різні визначення категорії «інвестиції». Це спричинено тим, що, по-перше, часто категорію «інвестиції» ототожнюють з капіталом, сутність якого абсолютно не відповідає даному поняттю; по-друге, у деяких авторів не існує відмінності змісту термінів «інвестиції» та «капітальні вкладення»; по-третє, автори неоднаково підходять до визначення внутрішнього змісту інвестицій.

Згідно Закону України «Про інвестиційну діяльність», «інвестиції – це всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект» [1].

Найпростішим та найпоширенішим визначенням інвестицій сьогодні є таке: «Вкладення капіталу з метою подальшого його збільшення». Цей підхід до визначення поняття «інвестиції» є домінуючим як у вітчизняній, так і в іноземній літературі. При цьому багато економістів акцентують увагу на прирості капіталу, він повинен бути достатнім, щоб компенсувати інвестору відмову від використання існуючих засобів на споживання в поточному періоді, винагородити інвестора за ризик, відшкодувати йому втрати від інфляції в майбутньому [2].

Однак поняття «капітал» тлумачиться економістами по-різному, звідси – неоднакове розуміння терміну «інвестиції». Західні економісти, як правило, ототожнюють капітал із засобами виробництва, запасами, благами. Таке розуміння сутності капіталу є непродуктивним і викликає неконструктивний підхід до категорії «інвестиції», який полягає перш за все в тому, що інвестиції ототожнюють з капіталовкладеннями, тобто вкладеннями в основний капітал або у виробничі фонди [3, с. 630].

Існує плутанина навколо термінів «інвестиції» і «капітальні вкладення». Не слід ототожнювати дані поняття, оскільки сутність терміну «інвестиції» значно ширша ніж терміну «капітальні вкладення». Зокрема А. Пересада стверджує, що їх економічна природа інвестицій дещо інша. По-перше, інвестиції – це категорія, яка значно ширша, ніж капітальні вкладення, тому що може здійснюватися у різних формах: реальній, фінансовій, інтелектуальній та інноваційній. По-друге, на відміну від капітальних вкладень, інвестиції направляються тільки в ефективні проекти, результатом яких є прибуток, дохід та дивіденди [4, с. 9].

У сучасних умовах в економічно розвинутих країнах термін «інвестиції» здебільшого трактують як придбання цінних паперів, тоді як в Україні він ототожнюється з терміном «капітальні вкладення», це зумовлено різним рівнем розвитку фінансового ринку. Ми вважаємо, що розглядати сутність

інвестицій залежно тільки від стану розвитку фінансового ринку певної країни є хибним підходом до визначення категорії, яку ми досліджуємо.

Проаналізувавши наукову літературу можна визначити такі характерні риси сучасного ринкового підходу до визначення поняття «інвестиції»: зв'язок інвестицій з одержанням доходу як мотиву інвестиційної діяльності; розгляд інвестицій у єдності двох сторін: ресурсів (капітальних цінностей) і вкладень (витрат); аналіз інвестицій не в статичі, а в динаміці, що дозволяє об'єднати в рамках категорії "інвестиції" ресурси, вкладення й віддачу вкладених коштів — як мотиву цього об'єднання; включення до складу об'єктів інвестування будь-які вкладення, що дають економічний ефект.

Висновок. Дослідження теоретичних джерел економічної сутності інвестицій дозволило обрати найбільш повне трактування поняття інвестицій, як динамічного процесу зміни форм капіталу, послідовного перетворення вкладених коштів у приріст вартості капіталу у формі економічного та соціального ефекту. Вони здійснюються у вигляді коштів, кредитів, цінних паперів, а також вкладень у рухоме й нерухоме майно, інтелектуальну власність, майнові права й інші цінності. Незважаючи на те, що питання, пов'язані з інвестиціями, розглянуті в економічній літературі достатньо глибоко, актуальність цих досліджень в сучасних умовах господарювання України потребує подальшого їх розвитку.

Список використаних джерел

1. Закон України “Про інвестиційну діяльність в Україні” № 1560-12 (редакція від 06.11.2014 р.) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>

2. Сорока Л. М. Економічна сутність інвестицій та теоретичні основи інвестування // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2888>

3. Економічна енциклопедія : у 2-х т. / [за ред. Усатенко О.А., Гаврилішина Б.Д., Мочерного С.В., Амоши О.І., Гальчинського А.С.]. – К.: «Академія», 2000. Т.2. – С. 630- 631.

4. Пересада А. А. Інвестування : Навч. посіб. / А. А. Пересада; .) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://studentam.kiev.ua/content/view/680/89/>